

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XIV. (XXX.) ÉVFOLYAM, 31. SZÁM 2019. AUGUSZTUS 3.

200 FORINT

MUNKÁSPÁRT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

30
éves

**MUNKÁSPÁRTOT
AZ ÖNKORMÁNYZATOKBA!**

A Munkáspártot az önkormányzatokba!

Eldörrent a startpisztoly. Október 13-ára kiírták az önkormányzati választásokat. Sajátos választás lesz az idei. Mindenki megvan a maga terve, ami még nem lenne rendkívüli, de most a korábbinál is élesebb a szembenállás, kibékíthetetlen az ellentét.

A Fidesz számára október 13-a egy állomás a nagy küldetés végrehajtásában, a „neoliberális pusztítás megállításában”, amint a miniszterelnök tusnádfürdői beszédében is aláhúzta.

A Fidesznek minden oka megvan a derűlátásra. A munkanélküliség az országban megszűnt, sőt most már hiány van munkáskezekből. De tisztában vannak azzal, hogy semmi sem tart az idők végétéig. Tudják azt is, hogy a bérek növekednek, de az utóbbi időben sok mindennek az ára is rohamos emelkedésnek indult.

Bekalkulálják azt is, hogy a társadalomban nincsenek nagy megmozdulások. A szakszervezetek tavaly évvégi nagy megmozdulása a munka törvénykönyve ügyében abbamaradt. Az ellenzéki pártoknak sem sikerült a szakszervezeti megmozdulásokat tartósan a saját politikai ambícióikhoz kötni. De a vulkán nem aludt ki.

A Fidesz és a kormány meghatározó tényezői azt is tudják, hogy az EU-ban ugyan egy fokkal kedvezőbb lett a helyzet, és némileg megnőtt Magyarország mozgásteret, de a csata a nemzeti út és a nemzetek feletti Európa hívei között folytatódik.

A miniszterelnök nem véletlenül mondta Tusnádfürdőn, hogy „a kormánynak új útvonalat kell terveznie 2020-2021-re. Ennek a kormányzati útvonalnak azt a célt kell szolgálnia, hogy az ország, amikor halad rajta, akkor a külső rossz hatásokat képes legyen minimalizálni, és a még meglévő saját belső erőforrásokat pedig képesek legyünk mozgósítani”. Emlékeztette híveit, hogy csata lesz, de mérítsenek erőt a tavalyi parlamenti és az idei EP-választáson elért átütő győzelemből.

„Szabadság vagy Orbán. Ilyen egyszerű a képlet.” – üzenté azonnal Gyurcsány, aki az ellenzék koronázatlan királyának tekinti magát. Ezzel egyébként semmi újat nem mondott. Ez a DK taktikája: mindenben az ellenkezőjét mondani annak, amit a Fidesz mond, minden területen élezni a konfliktust, s ezt a „szabadság vagy Orbán” filozófia szellemében egységes ellenzéket szembeállítani a Fidesszel október 13-án.

A nagy kérdés az, hogy az emberek október 13-án méltányolni fogják-e az

ellenzék összefogását, vagy ezt is kíméletlen hatalomvágyuk újabb jeleként fogják fel. Az ellenzék nincs könnyű helyzetben, hiszen a legtöbb településen a hivatalban lévő polgármesterek saját erőfeszítéseiknek és a kormány támogatásának köszönhetően jelentős eredményeket tudnak felmutatni.

A választásokon a Munkáspártnak is megvan a maga dolga. A mi feladatunk megmutatni, hogy mi a nép széles rétegei, a dolgozó tömegek mellett vagyunk. Az ő fejükkel gondolkodunk és az ő érdekekben cselekszünk. Mutassuk meg,

hogy mit kellene tenniük az önkormányzatoknak azért, hogy az emberek jobban éljenek. Építsenek megfizethető önkormányzati lakásokat! Tartsák tisztán a városokat és falvakat! Legyen rend és nyugalom a településeken! Ez csak néhány dolog a sok közül, ami az emberek életét könnyebbé és szebbé tehetné.

Fontos, hogy szót emeljünk a közélet tisztasága mellett. Nem elég állandóan a korrupció elleni harcról beszélni, ahogyan ezt az ellenzék teszi, hanem szigorúan ellenőrizni kell a közpénzek

elköltségét. Ehhez pedig az kell, hogy az emberek maguk ellenőrizhessék, hogy mire megy el a pénz. Ha a pártok ellenőrzik egymást, abban nincs köszönet.

A Munkáspárt politikája az önkormányzati választásokon nem az, hogy a kákán is csomót keressünk. Ha egy önkormányzat valóban tett az emberekért, akkor azt el kell ismerni, el kell mondani, függetlenül attól, hogy milyen párt színeiben indul. De el kell mondani azt is, hogy még a legjobban működő településeken is lehet többet tenni az egyszerű emberekért.

Ezt fejezi ki a jelszavunk is: A Munkáspártot az önkormányzatokba! Az emberek, a nép ne csak szavazók legyenek, hanem a helyi döntések alkotó részesei! Érvényesüljenek az ő gondolataik és érzéseik is! Melyik párt tudná ezt jobban csinálni, mint a Munkáspárt, amelynek a jelöltjei maguk is az egyszerű emberek közül jönnek?

A Munkáspárt nem vesz részt az ellenzéki összehozásokban. Egészen egyszerűen azért nem, mert nem értünk velük együtt. Ezek a szövetségek nem az emberek, nem a nép kedvéért jönnek létre. Ezek a szövetségek technikai keretet hivatottak biztosítani ahhoz, hogy a Fidesszel szembenálló szavazatai egy kalapba kerüljenek. Ráadásul hazugok is ezek az összehozások, mivel a pártok álruhában, valamilyen civilszervezetnek álcázva jelennek meg.

A választás lehetőséget ad a párt erősítésére is. Új embereket, új támogatókat találhatunk. Sokat kell dolgoznunk. A befektetett munka most is fog kamatozni, de az igazi haszna később lesz. De akárhogy is legyen, megéri! Jó munkát az ajánlások gyűjtéséhez, a kampányhoz!

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT. MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN. BALSZEMMEL.

A választásokon a Munkáspártnak is megvan a maga dolga.

Szerbia: Koszovót már elvesztették, de még mi jön ezután?

Ivica Dačić szerb külügyminiszter kijelentette, hogy Szerbia külpolitikájának 62,63 százaléka egybe esik az Európai Unió politikájával, és Szerbia nem fogad el semmit, ami ártana Szerbiának.

(<https://beta.rs/>)

Kíváncsiak lennénk, hogy miniszter úr hogy számolta ki ezt századnyi pontossággal. A valóság az, hogy Szerbia megpróbál egyensúlyozni a nyugati és keleti partnerei között. A végeredmény azonban az, hogy egyre jobban elmerül a nyugati politika ingoványaiban. Az EU-és NATO-tag-ság egyáltalán nem jó Szerbiának, csak a szerb politikai és gazdasági elit egy részének.

Koszovót már elvesztették, de még mi jön ezután?

A Balkán a miénk, nem a NATO-é!

A NATO-t ki kell űzni a Balkánról. A Balkán nem a NATO-é, hanem az embereké. – nyilatkozta Aleksandar Đenić, az Új Jugoszláv Kommunista Párt ifjúsági szárnyának vezetője. (<https://peoplesdispatch.org/>)

Szerbiában egyre többen emelik fel szavukat a NATO ellen. A NATO 1999-ben lebombázta a szerb városokat, gyárat, embereket ölt, másokat félelemben tartott. A szerb fiatalok közül sokan támogatják a kommunista szervezeteket, és nem hagyják, hogy a NATO bűne feledésbe merüljön.

Déli Áramlat: 2021-től jön az orosz gáz

A Déli Áramlat első szakaszának feladata Törökország ellátása orosz földgázzal – nyilatkozta Alekszandr Novak orosz energetikai miniszter. A második szakaszon keresztül Bulgáriába, Szerbiába és Magyarországra jut majd el az orosz gáz. Mindegyik szakaszon évi 15,75 milliárd köbméter gáz szállítható.

(<https://tass.ru/ekonomika/6705762>)

2021-től Magyarország ezen a csatornán keresztül is hozzájut az orosz földgázhoz. Magyarország számára a legfontosabb a több pilléren épülő energiaellátás, azaz többféle energiát több országból. Az orosz gáz ennek fontos része.

A drága meggy után jön a drága alma

A jelenlegi kilátások alapján 450 ezer tonna körülire becsülhető a hazai almatermés, ami a tavalyi csúcsmennyiségnek mindössze a fele, de még a tízéves átlagtermésnél is mintegy 25%-kal alacsonyabb. (<https://www.agrarszektor.hu>)

Tessék felkészülni! Az idén drága volt a meggy, a cseresznye, most jön a drága alma. Mikor bevittek az EU-ba azt mondták, hogy a nagy piac kiegyenlíti az árakat. Ki is egyenlíti! Minden drágább lesz!

Vigyázzunk a tűzoltókra, hogy vigyázhassanak ránk!

Egyre kevésbé alkalmas feladatára a magyar tűzoltóság: dagad a vízfej, a kedvezményeiket veszítő vonulósok éhbérért dolgoznak, felszerelésük korszerűtlen, s még a nevüket is elvették tőlük. (<https://24.hu>)

A kormányok már nem egyszer alázták meg azokat az embereket, akik kezében rendkívüli helyzetekben életünk és biztonságunk van. Nincsenek sokan, de sokakért dolgoznak. Jobb fizetést, a régi jogok visszaadását, a nekik járó tiszteletet és állami megbecsülését követeljük mi is.

A hagyma kétszer annyiba kerül, mint tavaly

A mezőgazdasági termelői árak tekintetében az idei rekorder alighanem a vöröshagyma. Majdnem dupla pénzt kérnek érte a piacon a tavaly ilyenkor árához képes. (<https://magyarmezogazdasag.hu/>) Lassan versenyt lehet hirdetni. Mondjon valaki valamit, ami olcsóbb lett! A kormány folyamatosan beszél a bérek növekedéséről, de hallgat arról, hogy az árak pedig nőnek. Amít a kormány ad az egyik kezével, azt elveszi a másikkal.

Paks: nyitott szemmel járnak a munkáspárti tagok

XIV. (XXX.) ÉVFOLYAM, 31. SZÁM
2019. AUGUSZTUS 3.

5

Paksi alapszervezetünk tagjai nyitott szemmel járnak a városban. Felfedezik az ellentmondásokat, a politikai ígéretek és a valóság közötti ellentmondásokat. Szarka Sándor fényképeket is készít a valóságról. Paksra valaha vonaton is el lehetett jutni. Igény ma is lenne rá, de a MÁV nem újítja fel a vasúti összeköttetést. Inkább engedi rohadni az egykori vasútállomást. Jó ez így?

Magyar fiatalok is lesznek az athéni fesztiválon

A KNE, a görög kommunista ifjúsági szervezet az idén szeptemberben is megrendezi hagyományos fesztiválját. A rendezvényen sok ezer fiatal vesz részt Görögországból és számos külföldi országból. A Munkáspártot az idén Kalmár Dávid, a Központi Bizottság tagja és Kovács Bálint, a párt aktivistája fogja képviselni.

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban július 27-én ünneplik a Nagy Honvédő Felszabadító Háborúban aratott győzelem évfordulóját. Ez volt a koreai háború, amely 1953 júliusában ért véget. A KNDK Kim Irszen vezetésével sikerrel védte meg az ország függetlenségét az amerikai agresszióval szemben. A koreai nép ma is küzd azért, hogy a világ elismerje a KNDK független létezését. Békében akarnak élni és biztonságban. Phenjanban nagyszabású rendezvényen emlékeztek meg az évfordulóról. Az ünnep alkalmából Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke levélben köszöntötte Kim Dzsongun koreai párt- és állami vezetőt.

Tusnádfürdő: mivel értünk egyet és mivel nem?

Harmincadik alkalommal tartották meg Tusnádfürdőn a Bálványosi Nyári Szabadegyetem és Diáktábor elnevezésű rendezvényt. A magyar miniszterelnök az idén is beszédet mondott. A magyar politikai élet nemzeti-konzervatív oldala lelkesen köszönti a rendezvényt. A liberális oldal elutasítja, sőt a pokolba kívánja. Mit mondhatunk mi, munkáspárti fejjel gondolkodva? Mivel értünk egyet és mivel nem?

Tusnádfürdő ma már nemzeti intézmény

Kezdjük azzal, hogy az évek során a tusnádfürdői rendezvény jellege is változott. A kezdet kezdetén a szabadegyetemet a szocializmus, a szocialista rendszer elutasítása jegyében rendezték meg. Mondhatni ez volt a hazai és a környező országok magyarságának fóruma, a szocializmus elleni erők összefogása.

Annak ellenére, hogy harminc év eltelt a rendszerváltás óta, a mostani rendezvényen is nem kevés szót pazaroltak a szocializmus elutasítására. De harminc év elteltével akármit is akartak vagy gondoltak a szónokok, Tusnádfürdő több, mint a szocializmust tagadó erők fóruma. Tusnádfürdő ma a magyar nemzet sorskérdései megvitatásának intézménye.

Tudomásunk szerint Erdélyből többen megkérdezték a Munkáspárt elnökét, hogy találkozhatnak-e vele az idei rendezvényen. Ugyanis Erdélyben is sokan felfigyeltek arra, hogy a Munkáspárt az egyetlen baloldali és egyben nemzeti párt. Nem, hangzott a válasz, még nem vagyunk otthon ezen a terepen, de jövőre talán igen. Miért is ne?

Miért volt stikában a rendszerváltás?

A találkozó idei mondanivalóját, ahogyan ez korábban is történt, Orbán Viktor beszéde jelölte ki. Akit érdekel a beszéd teljes terjedelemben, elolvashatja az interneten (<http://www.miniszterelnok.hu/orban-viktor-beszede-a-xxx-balvanyosi-nyari-szabadegyetem-es-diaktaborban/>)

Na de térjünk vissza a kiinduló pontunkhoz! Munkáspárti fejjel gondolkodva, Magyarországon élve, magyarként mivel tudunk egyetérteni és mivel nem?

Miniszterelnök úr részletesen esetelte a rendszerváltás folyamatát. Erről nem érdemes különösebben vitatkozni, mivel a rendszerváltás nem ugyanazt jelenti nekünk, a szocializmus híveinek, és azoknak, akik a tőkés rendszerben hisznek.

Mindenképpen vitatkoznunk kell azonban a „két rendszerváltás” elméletével. Miniszterelnök úr „liberális rendszerváltásnak” nevezi az 1989-90-est, de 1990 után is léteztek

„a szocialista rendszer visszatért utódcsoportjai.” Ha valaki tudja, hogy miért úgy ment végbe a rendszerváltás, ahogyan végbement, akkor miniszterelnök úr tudja. Ő is részese volt.

A rendszerváltás minden szereplője, és ezt hangsúlyozni kell, minden szereplője, abban volt érdekelt, hogy a szocializmust ne látványosan, hanem stikában döntsék meg. Ha ugyanis nyilvánvaló lett volna a nép számára, hogy tőle veszik el a gyárakat, a hatalmat, és másnapról ő nem számít, csak a pénz, akkor a nép nem aludt volna. Nem engedte volna, hogy a Grósz-féle MSZMP és a Németh-kormány meghasonult, megvásárolt vezetői átjátsszák a hatalmat.

Az USA és Németország, a rendszerváltás főrendezői több okból sem akartak „tőkés forradalmat”. Egyrészt, nem akartak konfliktust a Szovjetunióval. Kínával sem akartak, amely a Szovjetunió ellenállása esetén, valószínűleg nem maradt volna semleges. De más oka is volt: pontosan tudták, hogy ilyen nyílt csatára a magyar ellenzék nem képes.

A magyar ellenzék, és ezt miniszterelnök úr nyilván tudja, nem akart barikádokat az utcán, mert egy ilyen csata megvívásához nem volt erejük. A Fidesznek sem, az MDF-nek sem, az SZDSZ-nek sem.

A stikás rendszerváltást csak úgy lehetett végrehajtani, ha az MSZMP és a kormány előbb említett vezetőinek belépőt adnak az új rendszerbe. És adtak is! Grósz élete utolsó éveit gödöllői házában élte le, senki sem bántotta. Németh Miklóst az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank alelnöki székébe menekítették ki.

Jön-e az „esti nagyfilm”?

Az elmúlt harminc év egy folyamat, a magyar kapitalizmus restaurációjának és konszolidálásának folyamata, amelyhez minden kormány hozzátett valamit. Éppen ezért nem érthetünk egyet a „második rendszerváltás” tételével. A Fidesz 2010-es győzelme szerény véleményünk szerint nem váltotta le a kapitalizmust, mint rendszert, hanem azt folytatta, csak gyökeresen más módszerekkel.

Az viszont igaz, hogy a liberális kapitalizmus folytatása teljesen tönkretette volna Magyarországot. A Fidesz által preferált új út, az állammonopolista kapitalizmus pedig megerősítette az ország függetlenségét a tőkés világrendszer más erőivel szemben.

Idehaza pedig stabilizálta a tőkés rendszert, többek között azzal, hogy elkezdett adni az embereknek. Mint már sokszor elmondtuk, mindenkinek adnak valamit, nem annyit, amennyit mi adnánk, ha szocializmus és néphatalom lenne, de eleget ahhoz, hogy a tömegek ne menjenek az utcára. És mint látjuk, nem mennek.

Hogy az első harminc év után jön-e az „esti nagyfilm”, ahogyan a miniszterelnök úr fogalmazott, valójában nem tudni. Sok minden függ attól, hogy merre megy a világ. Kirobban-e egy új világháború, vagy a tőkés nagyhatalmak tudják rendezni a nyilvánvalóan súlyos ellentéteiket? Sikerül-e megállítani a migrációt vagy sem?

Ebben a helyzetben a Fidesz és a kormány arra lát lehetőséget, hogy feltartóztassa a negatív folyamatokat a világban, különösen az EU-ban, már persze addig, ameddig lehet. Itthon pedig felépítsen egy olyan gazdaságvédelmi rendszert, amely legalább ideig-óráig megvédi az országot a külső lavinától. Ehhez párosul egy széles családvédelmi program is, amelynek egyik feladata a társadalmi konfliktusok megelőzése, a másik pedig a magyarság, mint nemzet megerősítése.

Horn Gyulát sem börtönözték be, sőt neki lapot is osztottak. A nyugati főrendezők sejtették, hogy az első pár év kapitalizmusa nagy pofont ad a népnek, és hogy ne legyen egy újabb polgárháború, mint Jugoszláviában, jó lesz tartalékban tartani valakit, aki újra elaltathatja az ébredező népet. Ez tette a Horn-kormány 1994-98 között.

Vitakoznunk kell miniszterelnök úrral abban is, hogy milyen „utódcapatokkal” is kellett az ő nemzedékének megküzdeni. Szerinte ezek a liberális erők internacionalisták voltak. Szerintünk liberális világpolgárok, multinacionálisok voltak, akik szó nélkül végrehajtottak mindent, amit a külföldi tőke elvárt tőlük. Tették ezt saját önző egyéni érdekeik alapján, és valószínűleg azért is, mert ettől várták a fiatal magyar kapitalizmus megerősödését.

Egyetértünk azzal, hogy a liberálisok Hornék alatt és később is szörnyű bűnöket követtek el az ország kiárusításával. De miniszterelnök úr bizonyára azt is tudja, hogy a nyugat cserébe megszilárdította a magyar kapitalizmust, bevette az új magyar gazdasági és politikai elitet a klubba, a NATO-ba és az EU-ba.

Nem feladatunk miniszterelnök úr taktikai szempontjait mérlegelni, de szerintünk nem érdemes keverni a „proletár internacionalizmust” és a „tőke globalizmusát”.

A liberálisok támadása folytatódik

Egyet kell értenünk miniszterelnök úrral abban, hogy a liberális támadások folytatódni fognak. Ennek oka nem csak az, hogy vannak hatalommániákus milliárdosok, mint Soros. Ilyen a kapitalizmus, ilyen a rendszer, ahol a tőke a lehető legnagyobb profitot akarja, bármi áron.

Érthető, hogy a kapitalizmus elfogadásának talaján állva, nehéz, talán lehetetlen is belátni, hogy a hiba a rendszerben van. Nehéz belátni, hogy az EU egész története arról szól, hogy miként lehet a nemzeti tőkét az európai nagytőke érdekeinek alárendelni. Az európai nagytőke pedig alapvetően a német és a francia tőkét jelenti

A brit tőke kilépett ebből a küzdelemből, mert nem tudta akarát ráerőltetni a német és francia tőkére, sőt saját piaca is veszélybe került. A britek szerencséje, hogy a kapitalizmus rendszerén belül van hova menekülniük. Ez pedig az Egyesült Államokhoz fűződő különleges viszony.

A magyar tőkének egyelőre nincs ilyen tartós és történelmileg igazolt menekülési útja. A keleti nyitás, a V4 együttműködés, a közép-európai térségi együttműködés ugyan sokat jelent, de ehhez szembe kellene menni az EU és az USA számos törekvésével.

Summa summarum: egy „hétgyermekes családanya” megválasztása nem változtatja meg a kapitalizmus lényegét. És egyelőre azt sem tudni, hogy az EU belső erőviszonyai hogyan alakulnak.

Mivel is rokon a liberalizmus?

Miniszterelnök úr ebben a helyzetben más cselhez fordul. A mai liberális tőkés politikát azonosítja a szocialista országok korábbi politikájával. Idézzük: „Vissza kell térnünk egy európai szocializmus építése helyett, mert a baloldali pártok rendszeresen olyan javaslatokat tesznek, ami a versenyképes európai gazdaságot minden tagállamban egyfajta nyugat-európai szocialista gazdaság formájára akar hozni, e helyett ezt föl kell adni, és vissza kell térnünk a versenyképes európai gazdaság eszményéhez.”

Miniszterelnök úr nyilván abban bízunk, hogy aki utálta a szocializmust, most utálni fogja a liberálisokat. De ez nem

biztos, hogy bejön. Részben azért, mert a liberálisok mindvégig jelen voltak a magyar szocializmusban. Élvezték előnyeiket, és segítették bukását.

De azért sem, mert a párhuzam nem igaz. A liberalizmus politikája, amely mindenben és mindenkiere kötelező szabályokat ír elő, és mást nem hajlandó még megtérni, nos, ez nem a szocializmusra jellemző.

Hogy mivel is rokon a liberalizmus? Sokféle válasz van. A jobboldalon gyakorta beszélnek liberálfasizmusról. És ha már beszélnek, legyenek legalább következetesek!

Nem érthetünk egyet miniszterelnök úr azon gondolatával sem, miszerint „hosszú időn keresztül a világ helyes rendjére, hogy egyetlen eszme alá kell rendelni, és ezért egyetlen kormányzás alá kell rendelni a világ népeit, hosszú ideig ez a gondolat a kommunisták privilégiuma volt, ez volt a szocialista, vagy kommunista internacionalizmus.”

A szocializmus életerejét két dolog adja. A szocializmus a tömegek, a dolgozók, a nép mellett van a tőkékkel szemben. Ez az egyik. A másik pedig éppen abban van, hogy a szocializmust minden országban az ottani nemzeti sajátosságoknak megfelelően kell csinálni. Kína vitathatatlan sikerét nem az adja, hogy kapitalista módszereket alkalmaznak, hanem az, hogy lefordították saját országok gyakorlatára a szocializmus elveit.

A liberalizmus világhatalma elfogadhatatlan. Ebben a mi álláspontunk is ugyanaz. A liberálisok nem csak a konzervatív-keresztény erőket gyűlölik. Erről a gyűlöletről miniszterelnök úr meggyőzően beszélt Tusnádfürdőn.

A liberálisok bennünket, a munkáspárti fejjel gondolkodókat még jobban gyűlölnék. Az „illiberális demokrácia” hívei nem akarják a kapitalizmust megdönteni, nem akarják a hatalmat a dolgozó emberek kezébe adni. Ők a pénz uralmát akarják biztosítani, csak éppen más, gyökeresen más módszerekkel.

Mi új közösségi társadalmat akarunk, új szocializmust, a világ népeinek új együttműködését. Éppen ez az új társadalom adhat szilárd garanciákat a nemzeti értékek védelméhez, a függetlenség és szuverenitás megőrzéséhez, a népek igazi boldogulásához.

T.Gy.

A Munkáspártot az önkormányzatokba! Mi a teendő?

XIV. (XXX.) ÉVFOLYAM, 31. SZÁM
2019. AUGUSZTUS 3.

9

Október 13-án lesznek az önkormányzati választások. A Munkáspárt Központi Bizottsága döntött arról, hogy részt veszünk, és meghatározta a részvétel fő irányait. Mostani számunkban megismerhetik a KB határozatát.

A választási munka nagyon összetett és nagy figyelmet igénylő feladat. A legfontosabb feladatainkat és a szigorúan betartandó határidőket is ismertetjük.

A Központi Bizottság határozata

1. A Munkáspárt önálló pártként részt vesz a 2019. évi önkormányzati választásokon.
Cél: a Munkáspárt politikájának népszerűsítése, választási lehetőség bemutatása azok számára, akik sem a kormánypártok, sem az ellenzék jelöltjeire nem kívánnak szavazni.

2. A Munkáspárt részt vesz Budapest fővárosi főpolgármester-választásában. A Munkáspárt jelöltje **dr. Thürmer Gyula**.

3. A Munkáspárt részt vesz Budapest főváros kerületi polgármester-választásában. A Munkáspárt jelöltjei:

IV. kerület.	Barabás György
VIII. kerület	Fehérvári Zsolt
IX. kerület	Fléger Tamás
X. kerület	Kerecsi László
XI. kerület	Benyovszky Gábor
XIV. kerület	Koch János
XV. kerület	Karacs Lajosné
XXI. kerület	Wolf József

4. A Munkáspárt részt vesz több megyei jogú város polgármester-választásában az alábbiak szerint:

Miskolc	Fülöp József Istvánné
Debrecen	Varga Imre
Salgótarján	Nagy Attila
Szolnok	Kalmár Dávid
Kecskemét	Balanyi István

5. A Munkáspárt önálló megyei listával részt vesz a megyei közgyűlések választásában az alábbi megyékben:

Békés
Borsod-Abaúj-Zemplén
Jász-Nagykun-Szolnok
Nógrád

6. A Központi Bizottság tudomásul veszi, hogy a Munkáspárt a 2019. évi önkormányzati választások valamennyi szintjén mintegy 370-380 jelöltet indít. (Ehhez jöhetnek a megyei listákon állított jelöltek.)

7. E határozatot azt követően hozzuk nyilvánosságra, hogy hivatalosan kiírják az önkormányzati választásokat.

Budapest, 2019. június 29.

Központi Bizottság

FELADATAINK AZ ÖNKORMÁNYZATI VÁLASZTÁS ELSŐ SZAKASZÁBAN

2019. augusztus 12.

Megyei elnöki értekezlet

A megyei elnökök megkapják az alábbi anyagokat:

- Megyei elnökök részére kiállított „meghatalmazás”
- Megyei lista állításhoz (4 megye), „ajánlói igénylési lap” (A5)
- Polgármester, illetve „egyéni listás” vagy „egyéni választókerületi képviselő” jelölt ajánlói igénylő lap” (A4)
- Elegendő ajánlást tartalmazó ajánláshoz, a polgármester, illetve „egyéni listás” vagy „egyéni választókerületi képviselő” jelölt ajánlói leadásához szükséges lap (E2)
- Megyei, illetve kompenzációs lista bejelentéséhez szükséges dokumentumok. (L7) és (SZ4) lapok
- „topperek”
- Munkáspárti szórólap a választásokra

2019. augusztus 13-16 között

- egyeztetni kell a Helyi Választási Bizottsággal a szükséges ajánlások számáról
- Ki kell tölteni az (A5), (A4) lapokat és a Megyei, illetve a Helyi Választási Irodán le kell adni
- Ki kell tölteni a különböző listákon számba vettek (SZ4)-es lapját, a jelöltekkel aláírni

2019. augusztus 21-23 között

- Pontosítani kell a Helyi Választási Irodával, hogy augusztus 24-én szombaton hol lehet és kitől átvenni az ajánlóíveket

2019. augusztus 24.

(szombat) reggel 08.00 óra

- Az ajánlóívek felvételének napja (V.e. tv. előírása szerint)

2019. augusztus 23.

A Szabadság választási számának átvétele Budapesten

2019. augusztus 24 – szeptember 09.

- Az ajánlások gyűjtésének időszaka

2019. szeptember 09.

Ajánlóívek (megyei és kompenzációs lista, illetve egyéni listás és egyéni választókerületi jelöléshez szükséges ajánlások a HVI-n (E2), illetve (L7) és (SZ4) nyomtatványok leadása

BESZÉLŐ KÖVEK

XIV. (XXX.) ÉVFOLYAM, 31. SZÁM
2019. AUGUSZTUS 3.

11

Budapest tele van történelmi helyekkel, köztük számos olyan középülettel, amelyek a magyar munkásmozgalom történetéhez kötődnek. Az épületek funkciója többnyire már megváltozott. Esetenként az utcák és terek neve is megváltozott. Lassan elmennek azok, akik még felidézhetik a történelmet. Induljunk közös sétára! Mi marad a munkásmozgalmi Budapestből?

Budapest, II. János Pál pápa tér 21. Itt jelent meg először a vörös zászló

A mai II. János Pál pápa tér a 19. század közepén kezdett térré alakulni. Az egykori Baromvásártér helyén akkor kezdtek városi típusú épületeket emelni. Maga a tér elnevezése többször változott. Volt Lóvásártér, Tisza Kálmán tér, s sokáig Köztársaság tér.

1855-56-ban itt létesült Pest első gázgyára, vagy ahogyan akkor hívták, az első légszuszgyár. A tervező valószínűleg a légszuszgyártás mérnöke, Ludvig Stephani volt. Maga a gázgyár 1914-ben beszüntette a működését. Helyét az Óbudai Gázgyár vette át. Az épület már nincs meg, de a hozzá fűződő emlékek még élnek.

A tér számos épülete kötődik a munkásmozgalomhoz. 1944-ben itt, a Városi Színházban, a mai Erkel Színházban akadályozták meg az antifasiszta ellenállók a nyilasok gyűlését. És itt állt a Magyar Dolgozók Pártjának budapesti bizottsága is, amely az 1956 októberi események egyik kulcsszínere lett.

A tér 21. szám alatti épületén sokáig emléktábla hirdette, hogy itt került sor az első nyilvános fővárosi munkásgyűlésre 1869. augusztus 22-én. A tüntetésen a lakbérzsora ellen tiltakoztak, követelték az általános választójog bevezetését, az egyesületi és gyülekezési szabadságot, valamint az állandó hadsereg megszüntetését.

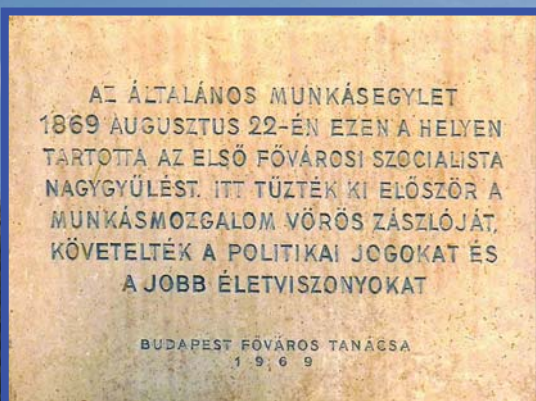
A gyűlés deklarálta a szociáldemokrata párt megalakítását, sőt a párt vezető szervét is megválasztotta. A gyűlést előkészítő népválasztmányt 58 főre egészítették ki: ez a testület alkotta a párt választmányát. Az operatív ügyek intézésére hivatott szűkebb pártvezetőség hatáskörét minden valószínűség szerint — éppúgy, mint Ausztriában — a munkáslap szerkesztő bizottsága töltötte be.

A gyűlést az Általános Munkásegylet szervezte, amely 1868. február 9-én alakult meg az Üllői út 19. szám alatti szalmaműhelyben. Ez volt a magyarországi munkásság első szocialista szervezete. Ideiglenes elnöke Hrabje János volt.

Az Általános Munkásegylet küzdelmet hirdetett a munkásosztály politikai és gazdasági egyenjogúsításáért. A szocialista társadalom megteremtéséről nincsen szó a programban, de a politikai törekvések, a termelő társulatok szorgalmazása nem hagy kétséget afelől, hogy az Általános Munkásegylet szocialista tanítások alapján állt. Az Általános Munkásegylet vezetőit 1872-ben hűtlenségi perbe fogták, ezzel megakadályozták további működését.

Az Általános Munkásegylet már elfelejtődött. Kevesen tudnak az első munkás gyűlésről. Egy dolog azonban mind a mai napig megmaradt: a munkásmozgalom vörös lobogója.

A munkásnaggyűlés résztvevői ugyanis 1869 augusztusában ünnepélyes keretek között a nemzetközi proletármozgalom vörös zászlójára esküdtek fel. Kimondták, hogy a szocialista eszmékhez hűek maradnak. A vörös lobogóra tett nyilvános eskü ez időben vált általánossá a munkásmozgalom gyakorlatában. Az eskü, mint nyilvános aktus, ugyan azóta a múlté, de a vörös lobogó mai is a munkásmozgalom, és a Magyar Munkáspárt jelképe is.

Önkormányzati választások

a Munkáspárt is ott lesz

